

J 64
1254

p.i. 201.097

AR EESTI RAHMUS-RAAMATUKOGU

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLIK AEGKIRI.

Nr. 3 (369)

19. jaanuaril 1929 a.

IX. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas . . . . . Kr. 10.—
poolaastas . . . . . „ 5.—
veerandaastas . . . . . „ 2.50

Siseministeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas . . . . . Kr. 8.—
poolaastas . . . . . „ 4.—
veerandaastas . . . . . „ 2.—

Üksik number maksab 25 senti.

Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 7-24
Avatud k. 1/29—1/23. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek.	Kr. 40.—	1/4 lehek.	Kr. 10.—
1/2 „	20.—	1/8 „	5.—
1/3 „	13.50	1/16 „	2.50

Tunnistuste kaotuste kuulutused Kr. 1.—
Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.

Aadressi muutmise 30 senti.

Aadress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338
Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) M. Morrison, Alaealiste kuritegevusest Eestis. 2) Dresdeni naispolitseist. 3) Joh. Kadaja, Perekonnaseisn seaduse juhtnõõride täiendamise vajadusest. 4) Meie politsei ja seltskond. 5) Suurlinnade harilikult murdarastest. 6) Ed. Klumberg, Eelseisvateks politsei esivõistlusteks suustamis. 7) Ametlik osa. 8) Küsimusi ja kostmisi. 9) Kuulutusi.

Alaealiste kuritegevusest Eestis.

M. Morrison.

On tuntud nähtus, et alaealiste kurjategijate kohtu alla sattumine ja nende asutustesse paigutamine ei sünni igakord pärast esimese kuriteo avalikustulekut. Noortele antakse harilikult kahjusajaate poolt esimesel korral andeks ja kaehus jäetakse ametikohtadele ette toomata. Nii jäävad kodused vargused enamasti kaetuks ja välisilma ees avalikuks tulemata. Kõik need alaealiste kuritööde eelkäijad, mis ei sattu ühessegi statistikasse, ei ole arvult vähesed ja nad on otsustavad noorte edaspidise saatuse kujunemisel.

Harku noorte koloniis on läbistikku 130 kasvandikku, missugune arv peale väikest kõikumist on jäänud viimasel ajal üheks ja samaks. Kaugelt suurem hulk, ligi 98%, on siia sattunud varguste pärast. Muude kuritegude arv on tähtsu-

setu ja ei või kõne alla tulla. Nii võiks koloniid õigusega nimetada noorte varguste vastu võitlemise asunduseks.

On püütud seletust leida nähtusele, miks noorte kuritegevusse sattunud isikute soo vahe on väga suur?

Sel ajal, kui Harku koloniis on läbistikku 130 poisslast, on kuritegevusse sattunud tütarlaste arv palju väiksem ja Valga vangimaja tütarlaste osakonnas leidub neid kõigest 15—20. Samane vahe on avalikuks tulnud ka välismaadel. On püütud seletada nähtust mõlema soo psühholoogiaga, sest noortel tütarlastel puudub poistele omane julgus ja ettevõtlik vaim, mis palju ei söanda seisatama jääda kuritegevusele järgneva karistuse ees. Kui oletada, et iga kuriteo toimepanemise eel peab käima kurjategijas sisemine kaalumise, siis saavad sel-

lest poisid kergemini üle kui tütarlapsed, kuna viimased ei pea vastu südametunnistuse häälele. Teiselt poolt seletatakse aga, et sisemine ilm ei ole nii otsustav. Nimelt tõendavad sotsioloogid, et suur vahe tulevat tütarlaste kasvatusest. Kuna poisid varemalt iseseisvale eluteele astuvad, jäävad tütarlapsed kauemaks ajaks vanemate koju ja kui nad siit kord lahkuvad, siis satuvad nad tihti mehe ligema järelevaatuse ja hoole alla.

Peale selle on palju kuritegusid, mileni üldse ei küüni tütarlapsed. Need on igasugused ametivõimudele vastuhakamised, asjade rikkumised, seksuaalkuriteod j. t. Kui oletada, et kuritegevusse sattumisel ümbrus ja tema halvad mõjud mitte väikest osa ei etenda, siis on tütarlapsed üldiselt poistest paremini kaitstud. Poisid noorelt tööle minnes, puutuvad enim kokku igasuguse kahtlase ja halva elemendiga kui tütarlapsed, sest igasuguseid asutusi ja ettevõtteid, kus ainult meesterahvad töötavad, on rohkem kui seesuguseid, mis on määratud naisterahvastele.

Üldiselt võiks jagada kõiki mõjusid, mis noori kuritegevusse aitavad viia, kahte liiki: ajutised ja alalised. Suured sõjad, rahuajad, mässud ja muud vapustused, mis mõnele maale ja riigile annud terved salgad peavarjutuid ja kurjategijaid noori, on siiski ajutised ja möödaminevad nähtused. Alaliste mõjudega on lugu teine ja siin kerkib küsimus üles palju suuremas ulatuses. Siia kuulub

linnade kultuur, mis mõjuvat sõna kaasa ütleb noorte kuritegevusse sattumisel. Suurlinnad on kahtlemata noorte kurjategijate sünnipesad, sest nad rikuvad inimesi voogava ja ärritava sündmustikuga. Linnade igasugused eluhõlbustused ja mugavused kasvatavad kergesti noortes vaateid, nagu ei oleks eluvõitlus iialgi kuigi tähtis ega raske ja nagu oleks elu algusest lõpuni suur pulmapidu. Kui õige kasvatuse üheks tingimuseks on tõsine rahu ja vaikus, siis ei suuda anda seda eeltingimust suurlinnade müra, ta segab isegi noortele kasvatusliste abinõudega lähenemist.

Dr. Madissoni poolt 1923. aastal toimendatud uurimiste järgi oli Harku koloniis sundkasvandikke linnade miljööst 76%, kuna aga Eestis linnade elanikkude üldarv teeb välja ainult 26,9%. Linnade halb mõju noorte peale selgub veel rohkem, kui vaadelda, et kolm suuremat linna, Tallinn, Tartu ja Narva annavad kokku 61,33% sundkasvandikke, kuna vabariigi elanikkudest neis elab ainult 18,9%. 1. sept. 1928. a. minu poolt seal-samas ettevõetud järelekuulamisel oli Harku koloniis pisse kokku 122, neist väljaspoolt Eestit 7, linnadest 44 (Tallinnast 15, Tartust 5, Narvast 6, Viljandist 5, Rakverest 1, Kuresaarest 2, Pärnust 2, Paidest 2, Türit 3, Valgast 2 ja Paldiskist 1), maalt selle vastu aga 71. Viimaste hulgas oli 10 poissi linnade ligidusest, alevitest ehk linnade külje all olevatest valdadest, kus linnade varjuküljed ligiduses ja noortele tuttavad.

Dresdeni naispolitseist.

Kui 1927. a. ellu kutsuti Dresdeni politseivalitsuse juures eriline naispolitsei, siis läksid arvamised tunduvalt lahku sarnase eripolitsei asutamise otstarbekohasuse suhtes. Avalik arvamine jäi üldiselt erapooletuks, äraootavale seisukohale; siiski tulid siin ja seal hääled kuuldavale, mis uuele ettevõttele head ei ennustanud. Kõneldi ja kirjutati, et uus asutus on ilmaaegne ja et selle sisseseadmisele kulutatud raha on maha visatud, et raisatud aeg on kulutatud asjata. Kahtlust ei avaldanud üksi asjast eemalseisjad, vaid ka üksikud politseiametnikud ja -juhid. Just viimasest asjaolust oli tingitud see, et esialgu ei asutatud nais-

politseid kindla koosseisuga, vaid otsustati ühe aasta peale teenistusse võtta kuus naisametnikku, kes pidid moodustama esialgse naispolitsei.

Sarnane vaade ja seisukoht on osalt ka arusaadav. Saksamaal naispolitseid selle ajani veel ei tuntud, arvatud välja ainult Kölni linn, kus okupatsiooniväed — inglased — kutsusid ellu Inglismaa eeskujul naispolitsei. See aga oli võõraste ettevõtte, mispärast keegi Saksamaal tõsisemalt asja peale ei vaadanud ja küsimusega ei teinud tegemist. Kõike seda arvesse võttes, valiti kandidaatide seast kõige suurema hoolega kuus naisterahvast, kelle kohta oli vastavatel

ametnikkudel teada, et nad seisavad ülesannete kõrgusel. Enne teenistusse võtmist korraldati neile veel eriline kursus, et neid igapidi valmistada ette raske ametile. Et tahetud, et terve organisatsioon kannataks selle all, kui üks naisametnikkudest ei tunne hästi oma ülesandeid, oma õigusi ja kohuseid. Sest kaalul oli lõpuks ikkagi naispolitsei sisseadmise vajaduse küsimuse saatuse üldse.

Dresdenis hakati käima naispolitsei suhtes sootuks uusi teid. Ka Preisis ja Hamburgis teenisid ja teenivad naisametnikud politseis, kuid — välja arvatud kantseleijõud — ainult kriminaalpolitseis. Dresdenis selle vastu ühendati naispolitsei välispolitseiga, mundrikandja politseiga. Muidugi mõista tuli naispolitseil töötada ka tihedas kontaktis kriminaalpolitseiga, samuti kohtutega, hoolekandeaustustega jne., sest just naispolitsei võib tänu oma iseäraldustele tuua palju kasu ja anda tähtsat abi tähendatud asutustele. Kuid väliselt jäeti naispolitsei täiesti välispolitsei juure, tema moodustas erilise üksuse mundrikandja politsei juures.

Naisametnikkude teenistus korraldati nii, et tähtsamatel töötundidel viibisid politseiruumes neli ametnikku, neil tundidel aga, mil tööd vähem, jäid kantseleisse ainult kaks naispolitseinikku. Ööteenistust ei läinud kuidagi korda läbi viia, olgugi, et seda tunnistati väga tarvilikuks, kuid lõpuks ei suuda ometi kuus inimest ei tea mis korda saata, mõnekümne isiku tööd ära teha. Tänavteenistus lõppes kell 2 öösel. Peale vastavate koosseisude suurendamist tahetakse aga otsekohe sisse seada ööteenistus naispolitseinikkudele. Nagu sellest näha, tuli naisametnikkudel töötada üheltpoolt kantseleis, teiselt poolt aga ka kanda puhtvälis teenistust, s. o. patrullida tänavatel ja platsidel.

Naispolitseinikkude ülesandeks sise teenistuse alal oli kõigepealt igasuguste kaebuste, avalduste, teadaannete jne. vastuvõtmine kodanikkudelt, eriti naistelt ja laste omastelt, samuti ka lastelt enestelt, kes tulid politseisse kaebama oma häda. Politseivalitsuse ametnikkudele anti käsk saata kõik isikud naisametnikkude juure, kes häbenesid ühel või teisel põhjusel avalduse tegemisel seletada kõik, mis neil teada oli ja mis neil südame peal oli. Samuti talitati ka kriminaalpolitseis; eriti anti naiste ja laste ülekuulamine naisametnikkude kätte, kõige-

pealt muidugi kõiksuguste seksuaalkuritegude juhtudel. Kui ka muidu kasutati naisametnikke delikaatsemate küsimuste lahendamisel. On vist ülearune juure lisada, et isikute läbiotsimised toimetati osalt ka naisametnikkude poolt; naisterahvaid otsisid igatahes läbi ainult naispolitseinikud. Salajase valve pidamine kahtluse all olevate naisterahvaste järgi tehti samuti naisametnikkudele ülesandeks; ka naispolitsei vastased pidid lõpuks tunnistama, et sarnane valvepidamine naisametnikkude poolt andis hoopis paremaid tagajärgi, kui varemalt vastav töö meeste poolt andis: naisted tunnevad ikkagi naisi paremini kui mehed ja naistel on loomulikult kergem jälgida tähelepanematult naisi kui meestel. Ka naisvangide saatmine vanglast kohtusse toimetati naisametnikkude poolt, samuti ka vahialla võetud naiste toimetamine kohtu-uuriija juure. Eriti viimastel juhtudel osutus naisametnikkude olemasolu tähtsaks. Naispolitseinik saatis erariietes kahtluse all olevat naisterahvast kohtu-uuriija juure, mis sündis väliselt täiesti tähelepanematult: naisvang ja naisametnik kõndisid tänavaid mööda nagu tuttavad kunagi; see aga on tähtis, et sel teel on võimalik kui mitte täitsa ära hoida, siis vähemalt vähendada naisvangi ärritust, mis alati on suureks takistuseks ülekuulamisele kohtu-uuriija juures.

Armuandmiste asjades tuli naisametnikkudel teha palju tööd. Sel alal tuli töötada kahes suunas. Üheltpoolt tuli jõuda selgusele selle üle, kuidas mõjub vangi enne tähtaega vabakslaskmine tema perekonna peale: on teada, et tihti ei igatsegi perekond väga oma vanglas viibiva liikme tagasitulekut, eriti, kui see on joodik, pillaja, laisk ja toores. Teiselt poolt tehti naisametnikkudele ülesandeks selgitada, kuidas keegi naisvang, kellele kavatseti anda armu, ennast siis üleval pidanud vangimajas, tuli jõuda selgusele, kas vastava naisvangi vabastamine armuandmise korras on põhjendatud ja kas see annab soovitud tagajärgi nii vangile enesele kui ka seltskonnale. Samuti pidid naisametnikud selgusele jõudma selle üle, kuidas ennast pidasid üleval naisterahvad, keda vabastati vanglast tingimisi enne karistustähtaja lõppu. Just niisuguste ülesannete täitmine näitas, kui tarvilik siiski on naispolitsei ja kui suur on tema kasulikkus: meesametnikud ei suuda kunagi

nii selgelt ja sügavalt tungida perekonnallu kui naised, kes selleks nagu loodud.

Kõige kasulikumaks aga kujunes kahtlemata naispolitseinikkude tegevus välisteenistuse alal, s. o. patrullimisel. Inglise politsei, kus naispolitsei küsimust kõige varem arutati ja lahendati, seadis naisterahvaid-ametnikke just välisteenistusse, sest arvati, et naised sel alal suudavad tuua kõige rohkem kasu, mis hiljem siis osutus ka õigeks. Patrullimise töö andis ka Dresdenis naisametnikkudele kõigepealt võimaluse tegutseda ärahoidvalt ja aitavalt. Naispolitseinikkude ülesandeks oli päeval kui ka öhtul (kuni kella kaheni öösel) käia läbi suuremad ja tähtsamad tänavad, käidavad platsid, pargid, raudteejaamad ja need väikesed ja vaiksed nurgakesed ja aiakesed, kus noorsugu armastab kõige enam viibida, mis on harilikuks kohtamiskohaks noortele inimestele. Seal oli naisametnikkudel väga ja väga tihti võimalik ära hoida noori eksisammude eest, kergemeelsete tegude eest, mille tagajärjed harilikult kurvad. Suuremalt osalt jätkuski juba mundrikandja naisametniku kohale ilmumisest selleks, et paarikesi eemale peletada. Kui hoiatused ei aidanud ja kui näha oli, et see või teine noor inimene (eriti noored tütarlapsed) on hädas, siis võtsid igakord naisametnikud sarnase isiku oma hoole alla ja toimetasid ta koju perekonda. Kui selgus, et isikul perekonda ei ole, kui tema elab perekonnaga tülis ja perekonnast lahus, võeti isik esialgu vahi alla — muidugi mitte selleks, et teda paigutada vanglasse, vaid et teda kaitsta halbade mõjude ja halbade sõprade või

sõbrannade eest. Tihti leiti raudteejaamades naisterahvaid, kellel polnud kodu ega raha, kes sellega olid nagu ette määratud prostitutsiooni teele sattumiseks. Seesuguseid naisi toimetati linna naishoolekandemajja või ajutiselt linna naisöömajja, kusjuures nende eest hooldamine jäi linnaasutuste ülesandeks. Sellisel viisil aitasid naisametnikud sageli kaasa ühe või teise isiku päätmiseks, sel moel hoiti ka paljudel juhtudel kahtlemata ära naiste haigeksjäämise suguhaigustesse.

Tekib muidugi küsimus, kas kõik ettevõetud sammud olid kerged ja kas eriti ei tulnud naisametnikkudel kokku põrgata meesterahvastega, kes viibisid koos naistega, keda toimetati kas koju või hoolekandenasutusse. Esialgu arvati, et mehed kahtlemata sünnitavad raskusi naisametnikkudele, segavad end vahele ja takistavad ametnikke nende kohuste täitmisel, neile, võib olla, isegi kallale tungides. Tegelikult aga juhtus sootuks teisiti. Õige küll, mõnel korral panid mehed vastu, tegid kõiksuguseid takistusi ja ähvardasid isegi naisametnikkude kallale tungida, kuid need olid erandid ja juhtusid ainult siis, kui oli tegemist suteneeridega või joobnud isikutega. Üldiselt aga peab ütleva, et meesterahvad olid võrdlemisi tagasihoidlikud ja isegi veidi kokkunud: meesametnikud poleks kunagi suutnud seda korda saata, mis õnnestus naistele, rääkimata veel sellest, et vastavad naisterahvad oleksid asetatud väga piinlikku ja täbarasse seisukorda, mille tagajärjel poleks neile terve aktsioon mingit kasu toonud, vaid ainult kahju.

(Lõpp järgneb). —s.

Perekonnaseisu seaduse juhtnööride täiendamise vajadusest.

Joh. Kadaja.

Perekonnaseisu seaduse ja selle kohta antud juhtnööride järgi on tehtud vastündinud laste ja nende vanemate ning abiellujate kohta perekonnakirjade sisseseadmine kohustavaks. Perekonnakirjade korraldamiseks on need kodanikud kohustatud muretsema täpsed teated oma perekonna koosseisu kohta, muu seas ka teateid varem sündinud laste

kohta, kui need olemas, sest lapsed tulevad tähendada vanemate erilehele üles.

Kui nüüd ühes vanemate omadega on muretsetud teated ka laste kohta, siis oleks otstarbekohane neid teateid põhjalikult kasutada ja nende põhjal avada perekonnaregistris erileheküljed ka varem sündinud laste kohta, või vähemalt nende laste kohta, kes alaealised ja kel-

lel vanematega ühine elukoht on, sellega oleks suur osa sellest ülesandest täidetud, mis perekonnaseisu seaduse peale pandud, s. o. et kõigi kodanikkude perekonnakirjad koonduksid omavalitsuste juure.

Mitmed perekonnaseisu ametnikud on juba oma algatusel, korraldusi ootamata, avanud perekonnaregistris erileheküljed ka vanemate, varemsündinud laste kohta, kuid sel võivad kurvad tagajärjed olla, sest sel toimingul pole seaduslikku alust ja neil kodanikkudel võib jääda teadmatuks, et nemad on perekonnaregistrisse kantud. Et seda toimingut seaduslikuks teha, tuleks perekonnaseisu seaduse juhtnööre selles osas täiendada, niisuguste kodanikkude perekonnaregistrisse kandmine sunduslikuks teha.

Kuid ka sellest on vähe. Paljud vast-sündinute vanemad ja abiellujad, kes oma perekonnaseisu muudatusi on registreerinud perekonnaseisu ametnik-vaimuliku juures, ei saa teadagi, et nende kohta perekonnakirjad omavalitsuse juures korraldatakse, sest omavalitsuse perekonnaseisu ametnik avab perekonnaregistris erileheküljed temale saadetud sünni- (abiellu-) akti ärakirja põhjal ja teatab sellest ainult ärakirja saatjale ametnik-vaimulikule, mitte aga asjaosalistele. Tekib niisugune olukord, et kodanikud teadmatuse tõttu lasevad avada enda kohta ühel ajal mitme omavalitsuse perekonnaregistris perekonnakirjad, mis äärmist segadust võib tuua.

Selle hädaohtliku väärnähtuse ärahoidmiseks tuleks tingimata maksmata panna korraldusi, et omavalitsuse perekonnaseisu ametnikud oleksid kohustatud neile kodanikkudele, kelle perekonnakirjad korraldatakse väljastpoolt saadud

aktide ärakirjade põhjal, sellest kirjalt kult teatama (samuti ka kodakondsusse vastuvõetutele). See korraldus annaks küll ametnikkudele kantseleitööd ja tooks omavalitsusele kulusid juure, kuid selle eest oleks palju segadusi ning arusaamatusi sel alal ära hoitud ja kodanikkudel oleks teada nende perekonnakirjade asukoht, kuhu tarbekorral võivad pöörduda dokumentide saamiseks.

Kodakondsuse seaduse § 19. järgi loetakse Eesti Vabariigi kodakondsusest vabastatuks need Eesti naiskodanikud, kes välismaalastega (samuti ka kodakondsusetutega) abielluvad, kui nad, kahe nädala jooksul abielu sõlmimise päevast arvates, soovi ei avalda Eesti kodakondsusse jäämiseks. On juhtumeid, kus naiskodanikud Eesti kodakondsusse jäämise soovi pole avaldanud, kuid kasutavad oma senist E. V. isikutunnistust rahulikult edasi, sellega ka E. V. kodaniku õigusi, ilma et nad ise oleksid teadlikud oma eksimises.

Arvatavasti pole ka haruldased surnute matmised seaduslikus korras registreerimata, eriti neis kogudustes, kus vaimulik ei ole perekonnaseisu ametnik. Hiljuti suri X. linnas keegi vana inimene, majaomanik; omaksed maalt tulid ja viisid surnukeha tema perekonna matmispaika, V. Maarja surnuaiale, kus vaimuliku poolt toimetati kiriklik matsetalitus, kuid kellelgi ei tulnud meele, kas surnu ka registreeritud oli; alles kuu aja pärast, kui päranduse asjad korraldamisele tulid, hakkasid kohtuasutused surmatunnistust nõudma ja siis polnud seda kuskilt saada. Kui aga surnu varanduseta isik oleks olnud, poleks registreerimatus aastate jooksul ilmsiks tulnud.

Meie politsei ja seltskond.

Istun laua ääres. Laual lamab ühe kohaliku päevalehe number, milles pikalt ja laialt kirjeldatakse, kuidas X. vallas õllepoode juure asutatakse, kuidas joomine levib, kuidas avalikud naised ümber hulguvad, kuidas viina-salaurkad teutsevad jne., ja milles mõista antakse, et kohalik politsei olevat kõiges selles süüdi, ta ei nägevat ega tegevat midagi, ja seepärast seltskonnategelased ja lastevane-

mad üksmeelselt olevat otsustanud ise kõigi nende pahede vastu võidelda ja abi paluda väljastpoolt!

Need pahed on kõikjal olemas, kuid käesoleval juhul ajalehes tähendatud kohtas on asjaga liialdatud ja vaest kons-taablit on meelega riivatud. Milleks see? Pidulikkudel juhustel ja juubeli-päevadel, kui samad seltskonnategelased ja ajalehemehed istuvad politseiga koos,

siis kiidavad nad politseid ja toonitavad, et politsei on ja peab olema seltskonna toeks ja sõbraks jne. Sealsamas aga arvustatakse politseid avalikkudes häälekandjate õige valusalt. Tean käesolevast juhusest, et samad seltskonnategelased ja lastevanemad, kes ajalehes kõnelevad ühemeelse otsusega pahede vastu võitlemisest, ei ole senini veel kordagi ainustki niidikest konstaablile juhatanud mõne salaurka paljastamiseks. Siiski kõigile raskusile vaatamata, on konstaabel alati energiliselt võidelnud salaurgaste vastu ja praegugi on tal 3—4 salaurka kohta juurdlused käimas, milliseid aga ei saa lõpule viia, sest puuduvad tunnistajad!

Mis peab siis nüüd politsei tegema ja

milles on siis tema nii väga süüdi? Kui nõutakse, et politsei peab lääne-euroopalik olema, siis peaks nõudma sedasama ka seltskonnalt. Konstaabel ei saa valas olla mõni karskuse jutlustaja, selleks on olemas meil õpetajad. Millal jõuame nii kaugele, mil politsei ja seltskond käsikäes käivad? Nüüd on politsei pakkunud oma käe küll seltskonnale ja rakendunud seltskonna teenistusse, kuid seltskond on külmalt eemale seisma jäänud. Ta vaatab politseile kui käsualusele, kes tema käsutuses ja kellega ta võib teha, mida tahab. Miks puudub meil üksmeel? Miks ei tule seltskonnategelane politsei juure ja ei anna pahedest teada? Miks ta ainult arvustab, aga ise ei aita asja parandada? X.

Suurlinnade murdvarastest.

Vargused tulevad kahtlemata lugeda nende kuritegude hulka, mida pannakse toime kõige rohkem ja millede selgitamine nõuab politseilt kõige enam tööd ja vaeva, olgu need nüüd lihtvargused, taskuvargused, kauplusvargused, võõraste majavargused, autovargused, murdvargused või midagi muud sellel alal. Ja lõpuks on peaaegu iga kuriteo toimetamise siht omandada võõrast vara kerge vaevaga, sellele sihile viib aga kõige kergemini vargus, mis siis, kui asi õnnestub, annab otsekohe varga kätte teatava varanduse. Egas asjata ei korraldata kurjategijate ringides — muidugi suurlinnades, nagu Pariisis, Viinis jne. — isegi korrapäraseid kursusi varguste toimepanemiseks ja selle keerulise ja riskantse „tööalaga“ tutvumiseks.

Mis nüüd puutub varastesse enestesse, siis tuleb tähendada, et nemad harilikult on kehaliselt osavad inimesed, nende seas aga ei puudu ka neid, kellel peale selle on teatavad tehnilised teadmised ja isegi suurem või väiksem tehniline eelharidus. Mõnede tehniliste võtetega on tuttavad muidugi kõik vargad, sest nendeta ei saa pidada sarnast „ametit“. Huvitav aga on see asjaolu, et varaste (ja üldse kurjategijate) tehnilised teadmised ja ühes sellega ka kuritegude toimepanemise võtted ei ole harilikult sugugi keerulised, just vastuoksa: see primitiivsus, millega toimitakse, paneb otse imestama. Ja mõned uurijad, arvestades selle tõsiasjaga, jõua-

vad seetõttu arvamisele, et kurjategija — ka kõige silmapaistvam ja andekam kelm — on degenerereerunud, tema mõistus on piiratud, sest tema ei oskavat isegi muuta oma võtteid ja tarvitusele võtta uusi, keerulisemaid võtteid ja tehnilisi abinõusid.

Liikuvus, kiirus, füüsiline jõud ja vastupidavus — need on omadused, nagu seda tõendab muu seas ka kriminaal-antropoloogia, mis peavad olema vargal, kui tema tahab töötada edukalt, s. o. tagajärjekalt. Kui kõigele sellele tuleb lisaks veel hulljulgeus, kiire otsustamisvõime ja tubli osa häbematus, siis on edu harilikult käes, siis on vähemalt kõik alused selleks olemas, et kuriteod hästi lähevad korda. Kuid asja rõõmustav külg seisab selles, et igal kurjategijal, ka kõige andekamal ja kavalamal, on oma vead, on silmapaistvad nõrkused, mis alati saavad saatuslikuks. Kui politsei kuskil maailmas ei suuda teha avalikuks kõiki kuritegusid, siiski langevad tema kätte peaaegu kõik kurjategijad, üks varem, teine hiljem, kuid vanglast ei pääse ükski. Ja see on lõpuks ka väga palju väärt, see ongi lõpuks peasi. Eelpoolloetletud omadustest aga ei ole ükski veel küllalt selleks, et „töö“ kannaks igatsetud vilja. Nagu tähendab dr. Hagemann, Berliini kriminaalpolitsei juht, Berliini murdvaraste kohta („Die Berliner Verbrecherwelt“), peab murdvaras, kes soovib omal alal midagi korda saata, spetsialiseeruma, nagu seda praegusel ajal on sunnitud tegema ka iga aus töö-

tegija, kellega kurjategija — elukutseline muidugi — ennast tihti armastab ühte ritta seada. Ja mis Berliini kohta maksab, on maksev murdvaraste kohta ka mujal. Juure lisada võiks vast ehk veel, et iga elukutselise kurjategija ja eriti varga ning murdvarga ilma v a a t e k s on, et varas on tõesti samasugune aus töömees nagu, näiteks, rätsepp ja kingsepp.

Sellest spetsialiseerumisest ripub ära see nähtus, et murdvaraste, varaste ja üldse kurjategijate peres on tekkinud mingisugune astmeline vahe: ühte liiki kuuluvaid spetsialiste hinnatakse rohkem kui mõnda teise liiki kuuluvaid. Nii, näiteks, on taskuvargad õige väheses lugupidamises oma „ametvendade“ seas, arvatavasti seetõttu, et see eriala ei nõua erilist julgust ega jõudu, vaid ainult osavust ja kavalust; selle vastu aga on suures aus rahakappide lõhkujad — nad on ka tehniliselt ettevalmistatud isikud, neil tuleb tarvitada suurt kehalist jõudu kuriteo toimepanemisel, neil peab olema teatud kvantum julgust — ja neil on, kui mingi asi on läinud hästi korda, ka palju raha, mis ka kurjategijate seas esimese järgu tähtsusega tegur. Üldse tuleb tähendada, et peaaegu kõik elukutselised kurjategijad on kas murdvargad või nad on seda vähemalt kord varem olnud: igatahes on nad kõik läbi teinud kvalifitseeritud varguse kooli. Kui nüüd võtta suurlinnade murdvargaid ja üldse tähtsamate linnade kurjategijaid sellelt alalt, siis näeme, et nad jagunevad igalpool kahte tähtsamasse gruppi: kauplus-murdvargad ja korterimurdvargad.

Loomulikult ei ole nende gruppide töötamisviis ühesugune, ta ei võigi seda olla. Kauplusmurdvaraste tegevuse iseäraldus suuremates linnades oleneb kõigepealt sellest, et kõikides suurlinnades on enam-vähem välja kujunenud eriline ärilinnosa — city — kus asuvad ainult või peaaegu ainult ärid. Sellega ühenduses seisab see asjaolu, et teatud tänavad ja majad on pühapäeviti ja osalt ka laupäeviti inimestest tühjad. Seda iseenesest väga soodsat momenti ei jäta murdvargad muidugi kasutamata, see nähtus neid avatlebki kuritegudele. Peab ütleva, et kauplusmurdvaras üldse ei tööta järelemõtlematult, kindla plaanita. Ettevalmistustööd suuremale „äritegemisele“ võtavad tihti palju aega ja need viiakse läbi, kui olukord vähegi lubab, suure asjatundlikkusega, ettevaatusega ja täpsusega. Murd-

varas vajab alati abilist, kõigepealt isikut, kes kindlaks teeks ja välja uuriks, kus ja millal võiks midagi võtta ette. Sarnane abiline annab tema poolt kindlakstehtud andmed ja tähelepanekud murdvargale edasi teatud tasu eest; mõnel korral lepitakse ka nii kokku, et teadeteandjale lubatakse varem kindlakstehtud osa saagist. Murdvargale on need teated ehk „kuulutused“, nagu neid mõnelpool nimetatakse kurjategijate ringides, väga tähtsad, nad on aluseks tema edukale tööle, mis pärast ka heade „kuulutuste“ eest maksetakse võrdlemisi suurt tasu. Muidugi tuleb kurjategijal kontrollida iga kuulutust, et mitte asjata teha suuri ja tihti ka kulukaid ettevalmistustöid. Ja suurtes ärides, eriti kaubamajades ja pankades, ei pane keegi tähele neid hariliku välimuse ja riietusega mehi, kes kõnnivad toast tuppa, trepist ülesse ja alla ja kes pöörduvad mõnikord äriametnikkude poole ilmsüütute küsimustega, mis peavad katma tõsiseid äriruumis viibimise põhjusi. Samuti kõnnitakse läbi vabriku- ja laduruumide, siin ja seal mõnd isikut küsides, kes mõistagi üldse ettevõttes ei teeni ja ka varem pole teeninud. Kõige selle juures valmistatakse primitiivsed joonistused, uuritakse kõigepealt, missugused kaitseabinõud leiuvad ettevõttes (elektirikellad, automaatsed ühendajad politseiga jne.), et neid tarbekorral hävitada, selgitatakse, missugusel teel on kõige kergem pääseda ettevõttesse ja mis teed ettevõttest kaduda, kui läheneb mingisugune hädaoht.

Väga tähtis on niisugustele murdvastele pääsemine ettevõtte ruumidesse katuse kaudu. Olgugi, et see on hädaohtlik ja kardetav, katsutakse ikka ja ikka uuesti katuse kaudu murda ärisse, mis tõendab, et kurjategijad on ebaintelligentsed ja hoiavad kramplikult kinni võtetest ja viisidest, mis varem tarvitatud. Sest praegusaja ärimajade konstruktsioon ei võimalda peaaegu sugugi sissemurdmist katuste kaudu. Ometi aga leiavad politseivõimud väga tihti areteeritud murdvaraste taskutest plaane, mis näitavad, et on kavatsedud sisse murda katuse kaudu. Nii mõnigi telefonivõrgu ametnik või korstnapühkija, keda võib näha katusel ronimas, ei ole tõelikult telefoniteenija ega korstnapühkija, vaid murdvaras, kes asub maakuulamisel.

Kui selgub, et „kuulutus“ oli hea ja kui tarviliikud ettevalmistused tehtud, siis jao-

tatakse osad üksikute kurjategijate vahel. Asi seisab nimelt selles, et kauplusmurdvargad kunagi ükski ei tööta — see oleks muidugi ka võimatu. Harilikult koosneb suurlinna murdvaraste salk kahest kuni nelja liikmeni. Tuleb ette väga harva, et salk on suurem, seda suurendatakse ainult siis, kui on vaja tööd teha mitmel kohal korraga, kui on, näiteks, vaja kas või ühe ja sama ettevõtte ruumes lahti murda kaks rahakappi.

On iseenesest arusaadav, et murdvargaid kõige rohkem ligi tõmbab sarnane koht ja niisugune juhus, kus on loota sularaha. Raha on kerge kaasa võtta, raha moodustab enesest suuri väärtusi ja raha on kerge realiseerida, kuna kaupade ja asjade kaasavõtmine ja sularahaks tegemine on seotud suuremate kuludega ja suurema riisikoga. Raha hoitakse aga harilikult suurtes rahakappides või isegi eriti rahahoidmiseks sissesetatud ruumes. Rahakappide lahtimurdmine, samuti ka pääsemine kinnistesse rahahoiuruumidesse pole aga meie ajal enam kerge asi. Eriti pangad tarvitavad tehnika viimaseid uudiseid ja leidusi, et kindlustada oma varandust murdvarguste vastu. Nii on Ameerika Ühisriikides, kus murdvargusi pankades tuleb ette ka praegu veel kõige enam, rahahoiuruumid mõnel pool nii korraldatud, et sissemurdmise korral pannakse need ruumid automaatselt vee alla. Nii et üldiselt peab ütleva, et praegusel ajal nõuab rahakapi lahtimurdmine ja rahahoiuruumi pääsemine suurt tööd, mis on seotud eriliste tehniliste eelteadmistega, suure osavusega ja peale selle veel ettevaatusega (mõned kapid on, näiteks, nii konstrueeritud, et neist lõhkumise korral voolab mürgine gaas, mis inimesi uimastab või nutma, aevastama, kõhima jne. paneb); sellest ei ole isegi veel küllalt: murdvargal, kes rahakapi kallale asub, peab meie päevil olema palju külma verd, et olla varustatud kõikide võimaluste vastu, ja rohkesti füüsilist jõudu, milleta kuidagi läbi ei saa. Pole siis ka ime, et rahakappide lõhkujatele vaadatakse kurjategijate peres suurima aukartusega.

Huvitav on aga seejuures see asjaolu, mida võib politsei pea alati murdvarguste juures tähele panna, et tööriistad ka rahakappide lahtimurdmise juures on võrdlemisi lihtsad, mis ei seisa kaugeltki ühenduses tehnika uuemate saavutustega. Väga tihti armastatakse kõnelda ja kirjutada, et kurjategijad püüavad kasutada just

tehnika viimaseid uudiseid oma töö juures. See on ekslik vaade, nagu seda tõendab igapäevane elu: ainult erandlikkudel kordadel kasutavad kurjategijad moodsaid tööriistu. Niisuguste primitiivsete abinõudega ei saa aga modern konstrueeritud rahakapile midagi teha. Kuid, nagu tähendatud, tarvitatakse mõnel juhul ka häid ja eeskujulikke tööriistu, millede abil katsutakse lõhkuda mõni õige kindel kapp. Sarnasel korral on murdvargal vaja teha suuri eeltöid, peale selle aga nõuab n. n. m. tulekindla rahakapi lõhkumine veel teatud tegevuskapitali: on vaja muretseda erilisi tööriistu, mis kõik mitte just odavad pole ja millede muretsemine on seotud mõnede raskustega ja nõuab suuremat ettevaatust. Kuid üldiselt tuleb, nagu juba alla kriipsutatud, iga hästi töötava murdvarga peale õige palju niisuguseid, kelle tegevus ei tohiks kanda vilja ja kindlasti ka vilja ei kannaks, kui publik ise ei tuleks vastu kurjategijatele — nii imelik kui see ka ei ole.

Asi seisab selles, et murdvaraste edu on seletatav suuremalt osalt inimeste muretusena, loidusega ja kergemeelsusega. Väga ja väga tihti jäetakse suured varandused saatuse hoole, ei tehta nende kaitsemiseks kurjategijate vastu peaaegu midagi. Nii, näiteks, pandi Berliinis 1928. a. hulk kauplusmurdvargusi toime, mille tagajärjel sattusid murdvaraste kätte õige suured varandused; seejuures aga kasutasid kurjategijad ainult kahele juhtumisel korralikke tööriistu, tähendab ainult kahele korral oleks pidanud nende töö õnnestuma, tegelikult aga õnnestus neil see töö hoopis suurema arvu kordadel. Niisugust publiku loidust ja kergemeelsust ei saa küll enam nimetada ettevaatuse puuduseks, see on juba otsekohe süütegu, mis avatleb kurjategijaid kuritegudele. Et küsimust paremini valgustada, olgu tähendatud, et samas Berliinis leidis ühes ettevõttes eeskujulik rahahoiuruum, mis oli sisse seatud tõesti meieaja nõuete kohaselt. Sellesse ruumi aga oli võimalik pääseda puu-ukse kaudu, mille ees harilik lukk! Mõistagi pandi seal toime suur ja tagajärjerikas murdvargus. Ühel teisel juhtumisel oli Berliini politseil jällegi tegemist väga hea rahahoiuruumiga, kus hoiti alal alati väga suuri summasid. Terve maja aga, kus vastav ettevõtte asus, ja eriti äriruumid jäid pärast töö lõppu täitsa valveta, paluti ainult üht vastas majas elutsevat isikut mõnikord pilku heita äri-

ruumidele ja vaadata, kas seal kõik on korras: see kontrollimine, kui seda võib üldse nimetada kontrollimiseks, pidi sündima selle isiku eluruumide akna kaudu! Ka sarnase „korra“ tagajärjeks oli suurem murdvargus. Sellest näeme, kui andeksandmatult kergemeelsed on inimesed ise, kes otsekohe kutsuvad välja murdvarguste toimepanemist.

Palju sellest, mis eelpool tähendatud kauplusemurdvarguste kohta, maksab ka korterimurdvaraste suhtes. Kõigepealt on ka sellesse eriliiki kuuluvate kurjategijate tegevuse edu põhjuseks publiku hooletus ja kergemeelsus. Korteriüksed on tihti peale varustatud lukkudega, mida on võimalik avada igasuguste konksude ja naeltega. Üksed on mõnel korral nii õhukesed, et lukukoha läbisaagimine absoluutselt raskusi ei sünnita. Aknad hoitakse lahti; kui kõik lahkuvad korterist, jäetakse aknad ka jälle lahti või paremal juhtumisel ei panda neid korralikult kinni; akende konstruktsioon on niisugune, et neid võib väljaspoolt üsna kerge vaevaga ja õige ruttu lahti teha. Sarnaseid asju võiks üles lugeda veel palju.

Korterimurdvaras töötab harilikult suurema ettevalmistuseta. Tema on sunnitud rohkem tegutsema, nii nagu seda nõuab olukord, mis võib muutuda igal silmapilgul. Kuid see ei tähenda kaugelt veel seda, et korterimurdvaras töötaks „kuulutusega“. Ka tema saab tihti teateid heade juhtumiste üle, vahe tema ja kauplusemurdvarga töö vahel seisab ainult selles, et tema peab otsekohe pärast andmete saamist asuma tööle. Üldse peab korterimurdvaras töötama väga kiirelt, sest kiirusest ripub täiel määral ära tema töö tulemus. Paarist minutist peab talle jätkuma selleks, et tungida korterisse, lahti murda kappe ja laudu, kaasa võtta seda, mis väärtuslik, ja kaduda.

Harilikult ei tööta ka korterimurdva-

ras üksi — temal on abiliseks veel üks isik, kelle ülesandeks on tänaval valvata selle järgi, et murdvarast ei tabaks mingi üllatus. Suurlinnades võtab korterimurdvaras harilikult ette mitu vargust päevas: on tulnud ette juhtumisi, kus niisugune varas käib ühel ja samal tänaval järgimööda mitu korterit läbi. Kortermurdvaras ei armasta palju „tööd“ teha: tema katsub ühe päevaga kokku varastada nii palju, et sellest jätkub pikemaks ajaks mureta elu elamiseks.

Ka korterimurdvaras peab teadlik olema oma kuriteos. Ta peab kõigepealt veidi tundma inimesi ja nende kombeid. Nagu öeldud, tuleb temal tegutseda kiirelt, sest iga minut on kallis, igal silmapilgul võib korteriomaniik või mõni teine elanik tema tööd segada. Selle kiiruse tõttu peab aga murdvaras juba ette aimama, kus kohas korteris leiduvad sarnased asjad, millede kaasavõtmine ennast ära tasub. Sellest tõsiasiast on aga ka tingitud see kriminaalpolitsei ametnikkudele tuntud nähtus, et korterielanikud peale murdvarguse avalikustulekut peaaegu alati tõendavad, et varasteks võisid olla ainult isikud, kellele korteri sisseseade hästi teada. Algavad teenijate vastu tõstetud kahtlustused ja süüdistused. Üks kaebus järgneb teisele: kahtlustatakse lõpuks isegi tuttavaid, kes kord korteris käinud jne. Politseid tülitatakse niisuguste, harilikult põhjendamata kahtlustustega kuni tüütuseni, kuid politsei on kohustatud kõiki teadaandeid vastu võtma ja nende põhjal isegi ülekuulamisi ja uurimisi toimetama. Tihti aga teab juba politsei, kes on murdvarguse toime pannud, mõned näpujäljed, töötamisviis jne. lubavad oletada, et tegemist on tuntud murdvarguste salgaga, keda vaja ainult tabada. Niimoodi raiskab publik tihti veel asjata politsei kallist aega, mida muidu võiks kasutada hoopis tulusamalt. R. S.

Eelseisvateks politsei esivõistlusteks suusatamises.

Ed. Klumberg, politseikooli spordiinstruktor.

Politsei esivõistlused suusatamises lähenevad. Seepärast on viimane aeg politseisportlastel valmistuda nendeks võistlusteks. Esivõistlused korraldatakse käesoleval aastal 15.—17. veebr. Rakveres, ühiselt kaitseväge, kaitseliidu ja piirival-

vega. Võistlusmaad politseile on 5 ja 25 kilomeetrit. Võistlustel esinevad: kaitseväge umbes 150 osavõtjaga, kaitseliit 250 osavõtjaga ja piirivalve 25 osavõtjaga. Väljaspool võistlusi võtavad osa 25 kilom. suusatamisest 5 parimat Soome

suusatajat: M. Raivo, vennad M. ja T. Lappalainen'id, A. Kolin ja Tapani Niku.

Võistluspäevadel korraldatakse Rakveres talispordi näitus, kus muu seas demonstreeritakse ka suuskade valmistamist. Samal ajal korraldatakse loenguid ja demonstreeritakse kinouülesvõtteid talispordist. Parematelt suusasportlastelt demonstreeritakse suusahüppeid Rakveres äsja valminud suusamäelt.

Võistlusist peaksid võtma osa kõik politseisportlased - suusatajad. Ärajäämise põhjuseks ei saa olla arvamine, et tuntakse end liialt nõrgana võistlusteks. Ka teistel organisatsioonidel on nõrku suusatajaid, kuid need võtavad siiski osa. Kõik ei saa tulla esimeseks. Suurearvuline osavõtt propageeriks suusasporti politseis, kus ta praegusel ajal madalal järjel. Rakvere võistlusil oleks politseisportlasil palju õppida. Nii mõnigi saaks end nii ühes kui teises asjas täiendada, eriti seetõttu, et võistlustel esinevad Soome paremad suusatajad.

Paljudel politseisportlastel on veel teadmata suusataja kiirsuusatamissam-

mud, seepärast kirjeldan neid siinkohal järgmiselt: a) Algseis. Suusataja seisab sirgelt suuskadel, jalad üksteisest suusa laiuselt eemal. Käed keppidega sirutatud ette, kusjuures kepi alumised otsad hoitud on tahapoole ja toetatud otstega vastu lund. Kepi rõngad on saapa ninadest rõnga laiuselt ees ja kõrval. b) Tegevus. Algseisus keha kallutus ette, tõus kergelt varvastele, jalgu põlvist vähe painutada. Vasak jalg teeb libiseva sammu ette. On see libisemisel, tõugatakse parema jalaga ja libistatakse parema jala suusk vasakust mööda. Siis kallutatakse keha vähe ette ja tõugatakse mõlema kepiiga korraga hoogsalt ja järsult, nii et käed sirguks taha ühes keppidega. Need kaks libistamist, vasakul ja paremal suusal, sünnivad jooksupuud, kusjuures keppe hoitakse ees õhus, väljasirutatud kätega. Erilist rõhku pandagu harjutamisel jalule, missugused olgu, suusaga libistamisel, võimalikult sügavalt painutatud. Mida sügavam jalapainutus, seda pikem samm. Meie oludele enam-vähem vastava 4-nädalalise suusataja harjutuskava võistlusiks olen toonud ära „E. Politseilehes“ nr. 1. l. a.

Ametlik osa.

Politseidirektori käsukiri 10. jaanuarist s. a. nr. 30.

Surma läbi lahkunud Võru-Petseri abiprefektuuri konstaabel Karl Ree on kustutatud sama prefektuuri koosseisust arvates 17. detsembrist 1928. a.

Lääne-Saare prefektuuri konstaabli kohustetäitja Oskar Paris on kinnitatud sama prefektuuri konstaabliks, arvates 1. jaanuarist s. a.

Viljandi-Pärnu prefektuuri konstaabel August Ehrenbusch on vabastatud ametist oma palvel, arvates 1. jaanuarist s. a.

Lääne-Saare prefektuuri konstaabli kohustetäitja Karl Kivistik on kinnitatud sama prefektuuri konstaabliks, arvates 10. jaanuarist s. a.

Politseidirektori käsukirjaga 14. jaanuarist s. a. nr. 31.

on avaldatud 12. jaanuaril s. a. politseikooli alama klassi kursuse lõpetanud

kasvandikkude nimekiri, kes kohtadele määratud, arvates 12. jaanuarist s. a.

Kordnik Paul Kroon, Jaan Hallist, Hendrik Kurm, Eduard Freiberg, Karl Kõiv, Aleksander Ruuven, Anton Henk, August Ludy, Elmar Siska, Johannes Kirschbaum, Herman Pint, Jaan Schönberg, Jaan Lukats, Karl Hints, Aleksander Evart, Gustav Vilberg, Johannes Tamm, August Kaasik, Feliks Raekson, Ivan Palvik, August Laar, Eduard Lind, Jaan Tamm, Martin Pärtel, Hans Tomson, Evald Jänes, Anton Spielberg, August Saar, Aleksander Tross, Alfred Kaiv, Martin Palm ja Ilja Vischnevsky.

Viljandi-Pärnu prefektuuri konstaabli kohustetäitja Richard Ivask on kinnitatud sama prefektuuri konstaabliks, arvates 15. jaanuarist s. a.

Piirivalve valitsuse ülema käsukirjaga 14. jaan. s. a. nr. 7.

on kinnitatud Tallinna jaoskonna Purtse rajooni ülema kt. leitnant Koel sama rajooni ülemaks.

Politseipeavalitsuse poolt on antud load:

Laskeriistade ja laskemoonaga kauplemiseks: Vassili Ignati p. Potinile Petseris, Kaubareas, maksvusega 22. detsembrini 1929. a.; Sõjaväe Majandusühisusele Tallinnas, Vene tän. nr. 5 ja Tartus, Rüütli tän. nr. 6, maksvusega 19. jaanuarini 1930. a.; Voldemar Friedrichi p. Ausbergile, Tallinnas, Vene turg nr. 1, maksvusega 30. detsembrini 1929. a.; Villem Ludvigi p. Kariisile, Haapsalus, Karja tän. nr. 14, maksvusega 1. jaanuarini 1930. a. ja Gustav Otto p. Laasile Paides, Turuplats nr. 11, maksvusega 4. jaanuarini 1930. a.

Laskemoonaga kauplemiseks: Hans Andrese p. Saulile, Märjamaa alevikus, maksvusega 31. jaanuarini 1930. a.

Politseipeavalitsuse poolt on lubatud

Haapsalu kaunistamise seltsi juhatusel üleriiklikku korjandust 200 korjanduslehega toime panna kuni 1. maini s. a. helilooja Rud. Tobiasele mälestusmärgi püstitamise heaks.

Politseidirektori määrusega on tühistatud:

Rannu vallas elutseva Johannes Vidaja laskeriistaluba jahipüüsi hoidmise ja kandmise osas.

Politseipeavalitsuses on registreeritud:

1) Ajakiri „Looduse kroonine romaan“, hakkab ilmuma Tartus, kaks-teist korda aastas; väljaandja — K.o./ü. „Loodus“, vastutav toimetaja — Helmut Jaani p. Pürkop. Ajakiri „Looduse kroonine romaan“ trükitakse Tartus K. Mattieseni trükikojas.

2) Ajakiri „Usupuhastuse teerada“, hakkab ilmuma Tallinnas, üks kord kuus; väljaandja ja vastutav toimetaja — Hugo Peetri p. Tellmann. „Usupuhastuse teerada“ trükitakse Hugo Tellmanni käsitrükikojas, Tallinnas.

3) Ajaleht „Jutuleht“, hakkab ilmuma Tallinnas, üks kord nädalas; väljaandja — Johannes Paurmann, vastutav toimetaja — Julius Säck. „Jutuleht“ trükitakse Eesti Trükikoja A./S. trükikojas, Tallinnas, Rataskaevu tn. nr. 10.

Küsimusi ja kostmisi.

A. H. Küsimus. Politseiametnik teenis Vene valitsuse ajal riigiasutuses Eesti vabariigi praegustes piirides ametikohal, mille teenistus arvesse võeti pensioni väljateenimise ajana ja õiguse andis riigikassast pensioni saamiseks. Maailmasõja puhkemisel 1914. a. juulis mobiliseeriti ametnik, kui tagavaraväelane, tegevasse sõjaväkke ja teenis seal kuni maailmasõja lõpuni. Kas arvatakse maailmasõja kestvusel sõjaväes teenitud aeg ametniku pensioniõigusliku aja hulka?

Vastus: Ei arvata, kui teenis alamväelasena.

Lugeja H. S. Küsimused: 1) Kas 1. järgu konstaabel on ärarippuv kohast, või tuleb mõista 1. j. kui isiklikku aukraadi.

2) Kas võib prefekt oma käsukirjaga 1. järgu konstaabli arvata 2. järgu konstaabli palgale.

Vastused: 1) 1. järgu konstaabli ametiaste käib koos isikuga.

2) Ei või.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**

Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

Kuulutusi.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

Hansberg, Maria Jaani t., v. a. Taali vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 72. (17208)

Sepp, Mihkel Jaani p., v. a. Taali vallaval. 10. 12. 19 a. nr. 49. (17213)

Sähka, Johan Peetri p., v. a. Taali vallaval. 1. 10. 26 a. nr. 109. (17214)

Kirkmann, Alfred Mardi p., v. a. Piirsalu vallaval. 1920. a. nr. 383. (17746)

Kiisvall, Pauliine Jüri t., v. a. Martna vallaval. 17. 2. 21. a. nr. 867. (17747)

- Kurvits, Johanna Jaagu t., v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 17. 11. 20 a. nr. 7431. (17749)
- Kreen, Voldemar Mardi p., v. a. Tall. linna pol. Lasnamäe abijsk. ülemalt 21. 8. 22 a. nr. 225/53. (17750)
- Truu, Jakob Tiidriku p., v. a. Lehtse vallaval. 15. 3. 27 a. nr. 397. (17751)
- Riibon, Johannes Kristjani p., v. a. Passlepa vallaval. 20. 10. 20 a. nr. 272. (17752)
- Paisert, Jüri Jüri p., v. a. Pälivere vallaval. 27. 2. 24 a. nr. 83. (17753)
- Flaks, Marie Ovsei t., v. a. Tartu 3. jsk. politseikomissariilt 16. 1. 26 a. nr. 46. (17879)
- Poska, August-Eduard Jaani p., v. a. Tartu 3. jsk. politseikomissariilt 17. 7. 26 a. nr. 778. (17880)
- Kuu, Valter Jaani p., v. a. Tartu 3. jsk. politseikomissariilt 24. 9. 27 a. nr. 805. (17881)
- Kenna, Margarethe Karli t., v. a. Tartu 3. jsk. politseikomissariilt 22. 11. 19 a. nr. 375. (17882)
- Lõhmus, Martha-Vilhelmine Jaani t., v. a. Tartu 3. jsk. politseikomissariilt 27. 7. 25 a. nr. 328. (17883)
- Sareal, Minna-Rosalie Jaani t., v. a. Tartu 3. jsk. politseikomissariilt 22. 1. 20 a. nr. 9026. (17884)
- Parnabas, Madis Antoni p., v. a. Velise vallaval. 25. 11. 27 a. nr. 120. (17885)
- Leesik, Jaan Mihkli p., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 10. 10. 21 a. nr. 13477. (17886)
- Spiridonova, Akulina Ivani t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 5. 2. 20 a. nr. 9660. (17887)
- Zuba, Aliide Karli t., v. a. Raadi vallaval. 13. 1. 20 a. nr. 440. (17888)
- Andresson, Villem Ado p., v. a. Häädemeeste vallaval. 8. 8. 20 a. nr. 344. (17008)
- Ressar, Juhan Hansu p., v. a. Pati vallaval. 3. 4. 20 a. nr. 619. (17009)
- Klingberg, Adolf, v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ülemalt 16. 11. 23 a. nr. 2430. (18943)
- Sandberg, Gustav, v. a. Narva 2. jsk. politseikomissariilt 26. 2. 27 a. nr. 1016. (18944)
- Möhlmann, Hilda, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 20. 2. 24 a. nr. 306. (18945)
- Amann, Juuli Marie, v. a. Vötikvere vallaval. 2. 12. 19 a. nr. 292. (18946)
- Lepp, Jaan, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 20. 1. 20 a. nr. 5722. (18947)
- Jaanson, Johannes, v. a. Saksi vallaval. 1919 a. (18948)
- Taiberg, Mai, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 13. 3. 20 a. nr. 7393. (18949)
- Kausberg, Margarethe, v. a. Rakvere pol. jsk. ülemalt 16. 3. 20 a. nr. 4931. (18950)
- Salmann, Johan, v. a. Tall. 2. jsk. politseikomissariilt 18. 6. 26 a. nr. 1003. (18951)
- Türin, Heinrich, v. a. Tall. sadama pol. jsk. ülemalt 29. 1. 25 a. nr. 589. (18953)
- Leivategija, Olga, v. a. Valga pol. jsk. ülemalt 1923 a. (18954)
- Nürmann, Marie, v. a. Kuimetsa vallaval. 16. 12. 24 a. nr. 49. (18955)
- Larionov, Grigori, v. a. Tall. 2. jsk. politseikomissariilt 24. 5. 28 a. nr. 285. (18956)
- Smitt, Agnes, v. a. Tall. 2. jsk. politseikomissariilt 27. 4. 28 a. nr. 770. (18957)
- Midri, Lisette, v. a. Väätsa vallaval. 23. 12. 20 a. nr. 149. (18958)
- Bataschkov, Maria, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 27. 12. 19 a. nr. 3246. (18959)
- Jõud, Elisabeth, v. a. Tall. 2. jsk. politseikomissariilt 3. 5. 28 a. nr. 137. (18960)
- Leiner, Aleksander, v. a. Uuemõisa vallaval. 20. 5. 22 a. nr. 821. (18961)
- Gobovitsch, Jakob, v. a. Tall. 2. jsk. politseikomissariilt 11. 7. 28 a. nr. 600. (18962)
- Rubin, Ado, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 11. 2. 20 a. nr. 5334. (18963)
- Kister, Bertha, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 30. 6. 22 a. nr. 15907. (18964)
- Reinson, Albert, v. a. Kodasoo vallaval. 1925 a. (18965)
- Tilk, Emilie, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 11. 2. 20 a. nr. 7290. (18966)
- Letner, Anna, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 24. 11. 19 a. nr. 418. (18967)
- Janno, Karoliine, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 23. 6. 20 a. nr. 11714. (18968)
- Paljasmaa, Andres, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 7. 1. 20 a. nr. 3887. (18971)

- Horn, Olga, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 21. 1. 20 a. nr. 7397. (18972)
- Grüttsmann, Liisa, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 4. 12. 19 a. nr. 1195. (18973)
- Trausmann, Liisa, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 1884. (18974)
- Laurfeldt, Aleksander, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 23. 12. 22 a. nr. 195. (18975)
- Kuiklem, Otto, v. a. Kogula vallaval. 21. 9. 20 a. nr. 928. (18125)
- Alasi, Marie, v. a. Kogula vallaval. 7. 9. 20 a. nr. 535. (18126)
- Rehepapp, Priido, v. a. Hellamaa vallaval. 4. 7. 23 a. nr. 74. (18128)
- Koel, Eduard, v. a. Uuemõisa vallaval. 14. 6. 23 a. nr. 87. (18130)
- Aav, Johannes, v. a. Hellamaa vallaval. 19. 11. 27 a. nr. 640. (18133)
- Peegel, Maria, v. a. Hellamaa vallaval. 14. 8. 20 a. nr. 579. (18135)
- Tiit, Johan Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ülem. 28. 10. 24 a. nr. 3603. (19024)
- Kangro, August Mari p., v. a. Rõngu vallaval. 26. 2. 25 a. nr. 43. (19023)
- Becker, Emilie Aleksandri t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ülemalt 20. 11. 19 a. nr. 202. (19021)
- Palu, Karl Mihkli p., v. a. Elva alevival. 5. 8. 26 a. nr. 437. (19022)
- Johanson, Peeter Johani p., v. a. Pühajärve vallaval. 31. 7. 20 a. nr. 124. (19025)
- Adler, Liina Peetri t., v. a. Uderna vallaval. 7. 9. 21 a. nr. 793. (19026)
- Sild, Karl Vidriku p., v. a. Meeri vallaval. 27. 10. 24 a. nr. 90. (19027)
- Luts, Jaan Jaago p., v. a. Meeri vallaval. 4. 1. 21 a. nr. 694. (19028)
- Uhuta, Jaan Marguse p., v. a. Kodijärve vallaval. 12. 12. 24 a. nr. 54. (19030)
- Liiber, Martin Martini p., v. a. Vana-Põltsamaa vallaval. 5. 8. 21 a. nr. 1040. (19031)
- Saarepera, Vanda Eduardi t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ülemalt 18. 7. 24 a. nr. 1769. (19039)
- Lood, Kusta Jakobi p., v. a. Meeri vallaval. 10. 10. 21 a. nr. 754. (19035)
- Pikson, Voldemar Peetri p., v. a. Meeri vallaval. 26. 1. 25 a. nr. 17. (19037)
- Trei, Jaan Jaani p., v. a. Meeri vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 62. (19036)
- Kolts, Jakob Jaagu p., v. a. Kavilda vallaval. 17. 2. 25 a. nr. 240. (19044)
- Aint, Hendrik Jaani p., v. a. Rannu vallaval. 3. 12. 19 a. nr. 47. (19045)
- Mihailov, Anna-Johanna Hansu t., v. a. Elistvere vallaval. 12. 12. 19 a. nr. 102. (19040)
- Lööndre, August Jaani p., v. a. Otepää alevival. 26. 2. 26 a. nr. 414. (19041)
- Sõbber, Julius Jüri p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 9. 10. 20 a. nr. 9524. (19047)
- Vikard, Arved Ludvigi p., v. a. Aru vallaval. 27. 8. 26 a. nr. 34. (19048)
- Einard, Hans, v. a. Saku vallaval. 1926 a. (19391)
- Umbert, Aleksander, v. a. Harku vallaval. 1927 a. (19392)
- Poland, Eduard, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ülemalt 29. 3. 20 a. nr. 9059. (19393)
- Uring, Jaan, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ülemalt 11. 3. 20 a. nr. 8951. (19394)
- Freitag, Nadežda, v. a. Kuresaare pol. jsk. ülemalt 1919 a. (19395)
- Haak, August, v. a. Lasnamäe jsk. pol. abikomissariilt 8. 10. 26 a. nr. 402. (19396)
- Tamea (Tamla), Mari, v. a. Triigi vallaval. 31. 8. 20 a. nr. 1250. (19397)
- Aksberg, Artur, v. a. Pranglisaare vallaval. (19398)
- Mäe, Nigufas, v. a. Rae vallaval. 28. 1. 20 a. nr. 786. (19399)
- Paum, Robert, v. a. Narva 3. jsk. politseikomissariilt 31. 3. 27 a. nr. 1084. (12978)
- Otter, Ferdinand, v. a. Narva linna pol. ülemalt 5. 4. 21 a. nr. 28302. (12979)
- Lemkull, Aleksander, v. a. Narva linna pol. ülemalt 19. 7. 21 a. nr. 24907. (12980)
- Altrof-Altov, Eduard, v. a. Narva linna pol. 3. jsk. ülemalt 2. 10. 24 a. nr. 195. (12981)
- Lambek, Voldemar, v. a. Narva 3. jsk. politseikomissariilt 26. 6. 26 a. nr. 374. (12983)
- Viikvaldt, Anette, v. a. Narva 3. jsk. politseikomissariilt 31. 1. 27 a. nr. 1001. (12984)
- Karpov, Sofia, v. a. Narva pol. 1. jsk. ülemalt 14. 5. 21 a. nr. 28576. (12987)
- Ehrlich, Alviine, v. a. Tallinna linna pol. 4. jsk. ülemalt 6. 7. 21 a. nr. 16145. (20401)
- Kasevits, Liisa, v. a. Tallinna linna pol. 4. jsk. ülemalt 17. 12. 19 a. nr. 4647. (20402)

- Türkis, Jaan, v. a. Harku vallaval. 29. 12. 25 a. nr. 773. (19400)
- Türkis, Jaan v. a. Rapla vallaval. 30. 12. 20 a. nr. 945. (20404)
- Lerch, Juuli, v. a. Kurna vallaval. 24. 1. 20 a. nr. 159. (20405)
- Nahkur, Johannes, v. a. Kuimetsa vallaval. 22. 7. 26 a. nr. 30. (20406)
- Travkin, Vassili, v. a. Tallinna linna pol. 6. jsk. ülemalt 28. 12. 20 a. nr. 8578. (20407)
- Bitner, Liisa, v. a. Tallinna linna pol. 4. jsk. ülemalt 19. 12. 19 a. nr. 5053. (20408)
- Allikas, Ida, v. a. Leisi vallaval. 16. 5. 20 a. nr. 50. (20409)
- Tsipukov, Hanna, v. a. Tallinna linna pol. 3. jsk. ülemalt 22. 3. 20 a. nr. 9167. (20410)
- Brin, Benjamin, v. a. Tallinna linna pol. 3. jsk. ül. 16. 2. 23 a. nr. 532. (20411)
- Rimmelgas, Johannes, v. a. Tallinna linna 3. jsk. politseikomissariilt 11. 8. 27 a. nr. 641. (20412)
- Kruusma, Johannes, v. a. Taebla vallaval. 27. 11. 23 a. nr. 83. (20413)
- Riis, Leena, v. a. Tallinna linna pol. 4. jsk. ül. 21. 1. 20 a. nr. 9114. (20415)
- Simson, Eduard, v. a. Tallinna linna pol. 3. jsk. ül. 5. 12. 23 a. nr. 3162. (20416)
- Limberg, Marie, v. a. Tallinna linna pol. 6. jsk. ül. 16. 8. 21 a. nr. 9547. (20417)
- Hurt, Viktor, v. a. Tallinna linna pol. 3. jsk. ül. 24. 1. 23 a. nr. 370. (20418)
- Saalverk, Gertha, v. a. Kurna vallaval. 7. 1. 27 a. nr. 1. (20419)
- Schmidt, Agnes, v. a. Tallinna linna pol. 3. jsk. ül. 11. 12. 19 a. nr. 3859. (20420)
- Petlem, Jüri, v. a. Tallinna linna pol. 3. jsk. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 1516. (20421)
- Huusmann, Joh. Joosepi p., v. a. Kõnnu vallaval. 10. 1. 20 a. nr. 424. (19401)
- Albok, Mihail Mardi p., v. a. Tallinna linna pol. 6. jsk. ülemalt 31. 3. 25 a. nr. 418/210050. (19403)
- Reskov, Jakob Joosepi p., v. a. Kõnnu vallaval. 5. 6. 20 a. nr. 1903. (19404)
- Velström, Richard Tohver p., v. a. Kolga vallaval. 16. 4. 20 a. nr. 1254. (19405)
- Rentov, Elisabeth Juhani t., v. a. Kõnnu vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 111. (19406)
- Luike, Anna Mihkli t., v. a. Nõmküla vallaval. 24. 2. 20 a. nr. 652. (19407)
- Guutmann, Villem Käsperi p., v. a. Anija vallaval. 18. 12. 19 a. nr. 184. (19408)
- Jakula, Miina Jüri t., v. a. Kõnnu vallaval. 15. 10. 21 a. nr. 219. (19409)
- Kikkas, Juuli Adami t., v. a. Kioma vallaval. 17. 5. 19 a. nr. 279. (19410)
- Essmann, Tõnis Jüri p., v. a. Alavere vallaval. 19. 10. 19 a. nr. 108. (19419)
- Ellermann, Otto Peetri p., v. a. Kolga vallaval. 11. 9. 25 a. nr. 98. (19423)
- Sinkelmann, Eduard Gustavi p., v. a. Kolga vallaval. 5. 1. 25 a. nr. 10. (19424)
- Lagerkülli, Eduard Gustavi p., v. a. Kolga vallaval. 1919. a. nr. 1020. (19425)
- Metsis, Loviise Jüri t., v. a. Peningi vallaval. 20. 8. 20 a. nr. 1398. (19426)
- Prooden, Johan Tõnu p., v. a. Kuivajõe vallaval. 4. 2. 20 a. nr. 336. (19427)
- Lambot, Voldemar Jaani p., v. a. Kiiu vallaval. 10. 8. 20 a. nr. 820. (19428)
- Abel, Helene Jakobi t., v. a. Kolga vallaval. 27. 11. 19 a. nr. 1657. (19429)
- Kuusmann, Anton Hansu p., v. a. Jõeletme vallaval. 16. 1. 20 a. nr. 734. (19430)
- Endemann, Elsa Antoni t., v. a. Kõnnu vallaval. 15. 2. 22 a. nr. 22. (19431)
- Tüürmann, Julius Johannese p., v. a. Kõnnu vallaval. 14. 12. 21 a. nr. 239. (19432)
- Ulrich, Nikolai Aleksandri p., v. a. Peningi vallaval. 31. 3. 22 a. nr. 1587. (19435)
- Kure, Jüri Jaani p., v. a. Peningi vallaval. 2. 1. 20 a. nr. 451. (19436)
- Hermann, Gustav Tõnu p., v. a. Kiiu vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 89. (19437)
- Vahtras, Gustav Käsperi p., v. a. Kolga vallaval. 1919. a. nr. 1260. (19438)
- Kivistik, Rosalie Hansu t., v. a. Kuivajõe vallaval. 26. 2. 20 a. nr. 736. (19440)
- Roosioks, Joh. Karli p., v. a. Alavere vallaval. 3. 4. 28 a. nr. 24. (19442)
- Klimp, Jaan Jaani p., v. a. Tuhala vallaval. 8. 3. 28 a. nr. 11. (19445)
- Allak, Jüri Hindreku p., v. a. Alavere vallaval. 23. 5. 27 a. nr. 50. (19446)
- Kuhlberg, Johan Hansu p., v. a. Kärü vallaval. 26. 6. 23 a. nr. 69. (19447)
- Bataškov, Konst. Nikolai p., v. a. Tallinna pol. ül. 26. 2. 20 a. nr. 12686. (19448)
- Asafeldt, Juuli Tõnise t., v. a. Kärü vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 138. (19449)
- Vildt, Johannes Mihkli p., v. a. Tapa al. politsei ülemalt 16. 4. 20 a. nr. 1198. (19450)
- Allik, Anette Jaani t., v. a. Jõeletme vallaval. 11. 12. 19 a. nr. 123. (19452)
- Vilistus, Helene Hansu t., v. a. Kolga vallaval. 1919. a. nr. 340. (19453)

- Koik, Jüri Liisa p., v. a. Kudasoo vallaval. 17. 9. 20 a. nr. 598. (19454)
- Rebane, Felix Jüri p., v. a. Jõeletme vallaval. 28. 12. 26 a. nr. 149. (19455)
- Liias, Liisa Mardi t., v. a. Jõeletme vallaval. 19. 12. 19 a. nr. 427. (19456)
- Vederson, Meeta Joosepi t., v. a. Kõnnu vallaval. 12. 1. 20 a. nr. 482. (19457)
- Koik, Leena Jaani t., v. a. Kõnnu vallaval. 29. 12. 19 a. nr. 58. (19458)
- Preiverk, Kristjan Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. ül. 20. 4. 25 a. nr. 2472. (19460)
- Erk, Priido Simmo p., v. a. Suuremõisa vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 419. (19461)
- Punberg, Anette Jüri t., v. a. Anija vallaval. 1926. a. nr. 91. (19462)
- Lindström, Juhan Johani p., v. a. Kiiu vallaval. 26. 5. 28 a. (19463)
- Sepper, Hugo Jaagu p., v. a. Kuivajõe vallaval. 21. 5. 21 a. nr. 1260. (19464)
- Suits, Alviine Tõnu t., Balti puuvillavabr. pol. jsk. abikomissariilt 31. 10. 27 a. nr. 21011. (19465)
- Soken, Anna, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 12. 3. 20 a. nr. 9428. (19655)
- Tamm, Karl, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 29. 5. 20 a. nr. 11512. (19656)
- Hakkaja, Eduard, v. a. Kopli pol. jsk. ül. 22. 11. 21 a. nr. 369. (19658)
- Rang, Amalfe, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 23. 2. 25 a. nr. 678. (19659)
- Huuk, Kristiine, v. a. Tall. linna 2. jsk. politseikom. 14. 9. 27 a. nr. 872/378554. (19660)
- Pirker, Arnold, v. a. Tall. linna 5. jsk. pol. kom. 6. 12. 27 a. nr. 1452. (19661)
- Ignatovits, Vassili, v. a. Tall. linna pol. ülemalt 1920. a. (19662)
- Oselein, Linda, v. a. Viljandi linna pol. ülemalt 7. 5. 23 a. nr. 595. (19664)
- Kuusmann, Marie, v. a. Tapa linna pol. jsk. ülemalt 1. 12. 21 a. nr. 4022. (19665)
- Kütt, Konstantin, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 6. 8. 21 a. nr. 14280. (19666)
- Tui, Friedrich, v. a. Pärnu linna pol. jsk. ül. 22. 10. 20 a. nr. 12368. (19667)
- Järmann, Jaan, v. a. Tall. linna 5. jsk. pol. kom. 20. 9. 28 a. nr. 942. (19668)
- Taubin, Leibo, v. a. Narva linna pol. ül. 1920. a. nr. 1117. (19670)
- Nuude, Marie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 10. 1. 20 a. nr. 5883. (19671)
- Flor, Ludmilla, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 8. 12. 19 a. nr. 2165. (19672)
- Ein, Marie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 15. 1. 20 a. nr. 7082/6882. (19673)
- Valdmann, Hildegard, v. a. Kohila vallaval. 15. 1. 20 a. nr. 1140. (19674)
- Soop, Helene, v. a. Tall. linna pol. ül. 14. 2. 20 a. nr. 8065. (19675)
- Remmelgas, Eduard, v. a. Kärü vallaval. 31. 7. 24 a. nr. 197. (19676)
- Lubeck, Otto, v. a. Kohila vallaval. 1925. a. nr. 693. (19677)
- Röödung, Madis, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 16. 12. 19 a. nr. 3688. (19683)
- Olo, Hermiine, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 17. 3. 25 a. nr. 914. (19684)
- Ruut, Oskar, v. a. Tall. linna 5. jsk. pol. kom. 16. 4. 27 a. nr. 69. (19685)
- Zilmer, Karl, v. a. Võru jsk. pol. kom. 6. 3. 27 a. nr. 1301. (19686)
- Käärt, Heinrich, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 23. 3. 20 a. nr. 9316. (19687)
- Mauermann, Lydia-Renatè, v. a. Tall. 5. jsk. pol. kom. 31. 1. 27 a. nr. 2406. (19688)
- Midri, Katariina, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 7. 3. 20 a. nr. 9072. (19690)
- Veinberg, Helene, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 16. 12. 19 a. nr. 3492. (19691)
- Treimann, Eliise, v. a. Harku vallaval. 8. 3. 21 a. nr. 303. (19692)
- Havam, Meeta, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 12. 1. 23 a. nr. 41. (19693)
- Kriina, Emilie, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 22. 8. 24 a. nr. 1257. (19694)
- Seluškin, Liidia, v. a. Kaarepere vallaval. 5. 9. 22 a. nr. 1050. (19695)
- Mets, Tiina, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 19. 8. 25 a. nr. 1951. (19696)
- Saarmann, Jüri, v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. ül. 31. 8. 21 a. nr. 14452. (19697)
- Sommer, Osvald, v. a. Tartu linna 1. jsk. pol. kom. 12. 1. 27 a. nr. 1601. (19698)
- Rüitmänn, Tiina Kristjani t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ül. 18. 3. 20 a. nr. 6440. (19724)
- Kont, Ida Jakobi t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. ül. 9. 1. 24 a. nr. 69. (19725)
- Kahem, Madis Juhani p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ül. 27. 1. 20 a. nr. 6135. (19726)
- Toor, August Jaani p., v. a. Tall. 5. jsk. pol. kom. 26. 1. 26 a. nr. 148. (19727)
- Vatt, Hilda Pauluse t., v. a. Tall. 6. jsk. pol. kom. 1. 6. 26 a. nr. 468. (19728)
- Lang, Maali Hansu t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ül. 12. 12. 19 a. nr. 3047. (19729)
- Vorbi, Anna-Adelheid Johani t., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ül. 12. 12. 19 a. nr. 3321. (19730)

Vilper, Hans Jaani p., v. a. Tall. 2. jsk. pol. kom. 18. 7. 27 a. nr. 587. (19731)

Kalm (Reimann) Helmi Jaagu t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ül. 16. 3. 20 a. nr. 12339. (19733)

Bucht, Juuli Jakobi t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. ül. 14. 1. 20 a. nr. 7460. (19734)

Soomann, Pauliine Jüri t., v. a. Tall. 6. jsk. pol. kom. 1926. a. nr. 1192. (19735)

Beek, Artur Juhani p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. ül. 28. 4. 20 a. nr. 6987. (19737)

Ramjalg, Helene Hansu t., v. a. Orajõe vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 1111. (19738)

Allilender, Minna Matsi t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ül. 5. 12. 19 a. nr. 4001. (19930)

Entson, Jaan-Johan Johani p., v. a. Tartu 2. jsk. pol. kom. 30. 3. 26 a. nr. 6370. (19931)

Lipsik, Ott-Eduard Peetri p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ül. 4. 12. 19 a. nr. 3314. (19932)

Sulbi, Adelbert-Johannes Amalie-Rosalie p., v. a. Tartu 3. jsk. pol. kom. 1928. a. nr. 1642. (19933)

Põvvat, Marie-Elisabeth Johani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ül. 13. 12. 19 a. nr. 5583. (19934)

Pootka, Aleksander Reinu p., v. a. Aruküla vallaval. nr. 75. (19935)

Laur, Gustav Karli p., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ül. 29. 7. 25 a. nr. 5166. (19936)

Reino, Hilda Peetri t., v. a. Tartu linna pol. 3. jsk. ül. 13. 12. 19 a. nr. 3493. (19937)

Tornius, Lilly-Helene Johani t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ül. 22. 4. 25 a. nr. 4655. (19938)

Jürgenson, Arnold Jüri p., v. a. Tartu 2. jsk. pol. kom. 26. 9. 27 a. nr. 1127. (19939)

Pass, Anton Jaani p., v. a. Tartu 2. jsk. pol. kom. 17. 6. 26 a. nr. 6891. (19940)

Lindena u, Helmi-Helene Märdi t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ül. 4. 12. 19 a. nr. 3200. (19942)

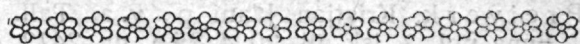
Voss, Sofie-Anna-Karoliine, v. a. Tartu linna 2. jsk. pol. kom. 2. 7. 28 a. nr. 422. (19943)

Särg, Liisa Ado t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ül. 29. 4. 20 a. nr. 13555. (19941)

Kriis (Kriisk), Marie-Rosalie-Johanna Jüri t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. ül. 16. 8. 23 a. nr. 1403. (19944)

Susi, Adele Augusti t., v. a. Vastseliina vallaval. 17. 7. 25 a. nr. 112 (43020)

Mikfeld, Konstantin Karli p., v. a. Tall. linna pol. ül. nr. 1425. (43023)

Tallinna Politsei Spordiringi Juhatus teatab, et Ringi korraline aasta

üldkoosolek

(põhikirja § 23. alusel) peetakse prefektuuri ruumes, Pikk t. Nr. 63, teisi-päeval, 29. jaanuaril 1929. a. kell 17.

Päevakord:

- 1) Koosoleku avamine.
- 2) Koosoleku juhataja ja protokollkirjutaja valimine.
- 3) Eelmise üldkoosoleku protokollikinnitamine.
- 4) 1929. a. kassa ja tegevuse aruanne.
- 5) Revisjonikomisjoni aruanne.
- 6) 1929. a. liikmemaksu ja selle tasumise tähtaja kindlaksmääramine.
- 7) 1929. a. tegevuskava arutamine ja kindlaksmääramine.
- 8) 1929. a. eelarve kindlaksmääramine.
- 9) Juhatus ja revisjonikomisjoni liikmete valimine.
- 10) Varahoidja ja tema abi valimine.
- 11) Asemikkude valimine Ekraveliitu.
- 12) Asemikkude valimine Eesti Käsi-palli Liitu.
- 13) Asemikkude valimine Eesti Politsei Kehakasvatusorganisatsioon. Liitu.
- 14) Auliikmete valimine.
- 15) Läbirääkimised.

Märkus: Koosolekule pääseb 1928. a. liikmekaardi ettenäitamisel. Ei ole kella 17 ilmunud tarvilik arv liikmeid, siis põhikirja § 29. alusel peetakse koosolek pool tundi hiljem, mis kokkutulnud liikmete arvule vaatamata on otsusevõimeline.

Juhatus.

